

DECIZIA nr.716/24.09.2015
privind solutionarea contestatiei formulate de
doamna X,
inregistrata la D.G.R.F.P.Bucuresti sub nr. 50366/19.06.2015

Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii a fost sesizata de Administratia Sector 4 a Finantelor Publice cu adresa nr. X/02.06.2015, inregistrata la D.G.R.F.P.B. sub nr. X/19.06.2015, cu privire la contestatia formulata de doamna X, cu domiciliul in Bucuresti, Str. X, nr. X, bl. X, sc. X, ap. X, Sector X.

Obiectul contestatiei, inregistrata la Administratia Sector 4 a Finantelor Publice sub nr. X/29.05.2015, il constituie Decizia de impunere anuala pentru veniturile din transferul proprietatilor imobiliare din patrimoniul personal pe anul 2015 nr. X/20.04.2015, comunicata prin posta cu scrisoare recomandata la data de **29.04.2015**, prin care s-a stabilit un impozit datorat in baza art. 77¹ Cod fiscal in suma de **X lei**.

Constatand ca, in speta, sunt intrunite conditiile prevazute de art. 205 alin. (1), art. 207 alin. (1) si art. 209 alin. (1) lit. (a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de doamna X.

Procedura fiind indeplinita s-a trecut la solutionarea pe fond a contestatiei.

I. Prin Decizia de impunere anuala pentru veniturile din transferul proprietatilor imobiliare din patrimoniul personal pe anul 2015 nr. X/20.04.2015, Administratia Sector 4 a Finantelor Publice a stabilit in sarcina doamnei X un impozit datorat in suma de **X lei**, in baza art. 77¹ (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare, a Sentintei civile nr. X/26.06.2012 pronuntata in dosarul nr.X/2010, ramasa definitiva prin decizia civila nr.X/27.11.2013 pronuntata de Tribunalul Bucuresti si irevocabila prin decizia civila nr.X/19.01.2015 pronuntata de Curtea de Apel Bucuresti.

II. Prin contestatia formulata doamna X solicita scutirea de la plata impozitului datorat instituit prin Decizia de impunere anuala pentru veniturile din transferul proprietatilor imobiliare din patrimoniul personal pe anul 2015 nr. X/20.04.2015, invocand in sustinere urmatoarele argumente :

- considera decizia prematur emisa deoarece nu a incasat suma de X lei obtinuta prin Sentinta civila nr. X/26.06.2012; deci este in imposibilitate de a achita impozitul;
- singurul venit este pensia, care este mult inferior salariului minim pe economie, deci este in imposibilitate de a achita impozitul.

De asemenea, contribuabila precizeaza faptul ca a fost scutita de instanta de la plata taxei judiciare de timbru conform prevederilor art. 19 alin. 1 din OUG 51/2008.

In concluzie contestatare solicita scutirea de la plata impozitului sau esalonarea acestuia in functie de pensia primita.

III. Fata de constatările organelor de administrare fiscala, sustinerile contestatarei, reglementarile legale in vigoare pentru perioada analizata si documentele existente in dosarul cauzei se retin urmatoarele:

3.1. Cu privire la contestatia formulata impotriva deciziei de impunere anuala pentru veniturile din transferul proprietatilor imobiliare din patrimoniul personal pe anul 2015.

Cauza supusa solutionarii este daca organul fiscal a procedat corect la impozitarea veniturilor din transferul proprietatilor imobiliare din patrimoniul personal, in cazul transmisiunii dreptului de proprietate cu titlu de mostenire realizat prin hotarare judecatoreasca, pentru succesiunea dezbatuta si nefinalizata in termen de 2 ani de la data decesului autorului succesiunii.

In fapt, Administratia Sector 4 a Finantelor Publice a emis pe numele doamnei X, decizia de impunere anuala privind veniturile din transferul proprietatilor imobiliare din patrimoniul personal pe anul 2015 nr. X/20.04.2015, in baza art. 77¹ alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, a Sentintei civile nr. X/26.06.2012 pronuntata in dosarul nr.X/2010, ramasa definitiva prin decizia civila nr.X/27.11.2013 pronuntata de Tribunalul Bucuresti si irevocabila prin decizia civila nr.X/19.01.2015 pronuntata de Curtea de Apel Bucuresti, din care rezulta ca impozitul datorat in suma de X lei a fost stabilit dupa cum urmeaza:

- **baza impozabila**: suma in valoare de **X lei**;

- **impozit aferent**: **X lei x 1% = X lei**, conform art. 77¹ alin. (3) din Codul fiscal (In cazul nefinalizarii procedurii succesoreale in termenul prevazut mai sus, mostenitorii datoreaza un impozit de 1% calculat la valoarea masei succesoreale).

Prin contestatia formulata doamna X invoca faptul ca nu a primit sulta si solicita scutirea de la plata impozitului sau esalonarea acestuia in functie de pensia primita.

In drept, potrivit art. 77¹ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare:

“Art. 77¹ - (1) La transferul dreptului de proprietate și al dezmembrămintelor acestuia prin acte juridice între vii asupra construcțiilor de orice fel și a terenurilor aferente acestora, precum și asupra terenurilor de orice fel fără construcții, contribuabilii datorează un impozit care se calculează astfel:

[...]

(3) Pentru transmisiunea dreptului de proprietate și a dezmembrămintelor acestuia cu titlul de moștenire nu se datorează impozitul prevăzut la alin. (1), dacă succesiunea este dezbatută și finalizată în termen de 2 ani de la data decesului autorului succesiunii. În cazul nefinalizării procedurii succesoreale în termenul prevăzut mai sus, moștenitorii datorează un impozit de 1% calculat la valoarea masei succesoreale.

(4) Impozitul prevăzut la alin. (1) și (3) se calculează la valoarea declarată de părți în actul prin care se transferă dreptul de proprietate sau dezmembrămintele sale. În cazul în care valoarea declarată este inferioară valorii orientative stabilite prin expertiza întocmită de camera notarilor publici, impozitul se va calcula la nivelul valorii stabilite prin expertiză, cu excepția tranzacțiilor încheiate între rude ori afini până la gradul al II-lea inclusiv, precum și între soți, caz în care impozitul se calculează la valoarea declarată de părți în actul prin care se transferă dreptul de proprietate.

[...]

(6) Impozitul prevăzut la alin. (1) și la alin. (3) teza a doua se calculează și se încasează de notarul public înainte de autentificarea actului sau, după caz, întocmirea încheierii de finalizare a succesiunii. Impozitul calculat și încasat se plătește până la data

de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost încasat. În cazul în care transferul dreptului de proprietate sau al dezmembrămintelor acestuia, pentru situațiile prevăzute la alin. (1) și (3), se realizează prin hotărâre judecătorească sau prin altă procedură, impozitul prevăzut la alin. (1) și (3) se calculează și se încasează de către organul fiscal competent, pe baza deciziei de impunere în termen de 60 de zile de la data comunicării deciziei. Instanțele judecătorești care pronunță hotărâri judecătorești rămase definitive și irevocabile/hotărâri judecătorești definitive și executorii comunică organului fiscal competent hotărârea și documentația aferentă în termen de 30 de zile de la data rămânerii definitive și irevocabile/definitive și executorii a hotărârii. Pentru alte proceduri decât cea notarială sau judecătorească contribuabilul are obligația de a declara venitul obținut în maximum 10 zile de la data transferului, la organul fiscal competent, în vederea calculării impozitului. În cazul transferului prin executare silită impozitul datorat de contribuabilul din patrimoniul căruia a fost transferată proprietatea imobiliară se calculează și se încasează de către organul fiscal competent, pe baza deciziei de impunere în termen de 60 de zile de la data comunicării deciziei.)”

Cu privire la aplicarea dispozițiilor legale precitate, pct. 151², 151⁴ și 151⁷ din Normele metodologice aprobate prin H.G. nr. 44/2004, modificate și completate prin H.G. nr. 1195/2007 precizează următoarele:

“151². Definirea unor termeni:

a) prin contribuabil, în sensul art. 77¹ din Codul fiscal, se înțelege persoana fizică căreia îi revine obligația de plată a impozitului.

[...]

În cazul transferului dreptului de proprietate pentru cauză de moarte, prin succesiune legală sau testamentară, calitatea de contribuabil revine moștenitorilor legali sau testamentari, precum și legatarilor cu titlu particular;”

“151⁴. În cazul procedurii succesoriale se aplică următoarele reguli:

a) finalizarea procedurii succesoriale are loc la data întocmirii încheierii de finalizare a succesiunii;

[...]

d) în cazul finalizării succesiunii prin întocmirea încheierii finale după expirarea termenului de 2 ani, moștenitorii datorează impozitul de 1% prevăzut în art.77¹ alin. (3) din Codul fiscal;

[...]

g) impozitul se calculează și se încasează la valoarea proprietăților imobiliare cuprinse în masa succesorală.

h) în cazul în care procedura succesorală se finalizează prin hotărâre judecătorească, se aplică dispozițiile pct. 151⁷ paragraful 6 din prezentele norme metodologice.”

“151⁵. La transmiterea dreptului de proprietate, impozitul prevăzut la art. 77¹ alin. (1) și (3) din Codul fiscal se calculează la valoarea declarată de părți. În cazul în care valoarea declarată de părți este mai mică decât valoarea orientativă stabilită prin expertizele întocmite de camerele notarilor publici, impozitul se va calcula la această din urmă valoare.”

“151⁷. [...] Instanțele judecătorești care pronunță hotărâri judecătorești definitive și irevocabile în cauze referitoare la transferul dreptului de proprietate sau al dezmembrămintelor acestuia vor comunica organului fiscal din raza de competență teritorială a instanței de fond hotărârea și documentația aferentă în termen de 30 de zile de la data rămânerii definitive și irevocabile a hotărârii. În situația în care instanțele judecătorești nu transmit în termenul legal documentația prevăzută de lege, organul fiscal poate stabili impozitul datorat, la solicitarea

contribuabilului, pe baza documentației prezentate de acesta. În situația în care la primirea documentației transmise de instanțele judecătorești constată diferențe care conduc la modificarea bazei de impunere, organul fiscal emite o decizie de impunere, conform procedurii legale.

Baza de calcul a impozitului datorat este cea stabilită potrivit hotărârii judecătorești sau documentației aferente hotărârii, în situația în care acestea includ valoarea imobilului stabilită de un expert autorizat în condițiile legii, respectiv expertiza privind stabilirea valorii de circulație a imobilului.”

Fata de dispozițiile legale mai sus invocate, rezulta ca mostenitorilor legali care au calitatea de contribuabili, în sensul art. 77¹ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, le revine obligația de plată a impozitului de 1% calculat la valoarea masei successorale, **in situația în care încheierea de finalizare a succesiunii nu are loc în termen de 2 ani de la data decesului autorului succesiunii**, indiferent dacă transmiterea mostenirii și ieșirea din indiviziune se concretizează într-un înscris unic sau în două înscrise separate.

In cazul în care procedura succesorala se finalizează printr-o hotărâre judecătorească impozitul se va calcula și se va încasa de organul fiscal competent, în baza hotărârii judecătorești definitive și irevocabile comunicată de instanța judecătorească.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezulta următoarele:

- Administrația Sector 4 a Finanțelor Publice a stabilit impozitul pe transferul proprietății imobiliare în conformitate cu prevederile art. 77¹ alin. (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, în baza Sentinței civile nr. X/26.06.2012 pronunțată de Judecătoria Sector 4 București în dosarul nr. X/2010, ramasa definitivă prin decizia civilă nr. X/27.11.2013 pronunțată de Tribunalul București și irevocabilă prin decizia civilă nr. X/19.01.2015 pronunțată de Curtea de Apel București Secția A-IV-A Civilă;

- prin Sentința civilă nr. X/26.06.2012 pronunțată de Judecătoria Sector 4 București s-a admis acțiunea domnului X formulată în contradictoriu cu parata X, având ca obiect stabilirea mostenitorilor și a masei successorale ramase de pe urma defunctei X decedată la data de 25.12.2008 și sistarea stării de indiviziune asupra apartamentului nr. X situat în București, sector X, str. X, nr. X, bl. X, sc. X, în sensul atribuirii acestuia către reclamant.

S-a constatat că masa succesorala ramasa de pe urma defunctei se compune din imobilul situat în București, str. X, nr. X, bl. X, apt. X, sector X, cu o valoare de circulație de X lei.

Constata că mostenitorii defunctei sunt reclamantul-parat X cu o cotă de $\frac{3}{4}$ din masa succesorala și parata X cu o cotă de $\frac{1}{4}$.

Atribuie reclamantului-parat X imobilul, parata X urmand să primească de la acesta o suta în quantum de X lei în termen de X luni, corespunzătoare cotei valorice deținute ($\frac{1}{4}$ din masa succesorala).

- prin Decizia civilă nr. X/27.11.2013 Tribunalul București Secția a IV-a Civilă, în dosarul nr. X/2010, instanța menține dispozițiile referitoare la stabilirea mostenitorilor, a masei successorale, la atribuirea apartamentului către reclamantul-parat X.

- prin Decizia civilă nr. X/19.01.2015 pronunțată de Curtea de Apel București Secția a-IV-a Civilă, ramasa irevocabilă, instanța respinge ca nefondat recursul formulat de parata X împotriva deciziei civile nr. X/27.11.2013 pronunțată de Tribunalul București Secția a IV-a Civilă în dosarul nr. X/2010.

Ținând seama de data decesului doamnei X (**25.12.2008**) și data încheierii de finalizare a succesiunii (**19.01.2015**) se constata că aceasta nu a fost dezbatută **și**

finalizata in termen de 2 ani de la data decesului, fapt pentru care mostenitorii datoreaza un **impozit de 1% calculat la valoarea masei succesoriale**.

Luand in considerare faptul ca succesiunea defunctei X s-a dezbatut si finalizat dupa depasirea termenului de doi ani si tinand cont de calitatea de mostenitor ce ii revine doamnei X, rezulta ca valoarea impozabila a fost stabilita conform dispozitiilor exprese ale art. 77¹ alin. (3) si (4) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare si ale pct. 151⁷ din Normele metodologice aprobate prin H.G. nr. 44/2004, cu modificarile si completarile ulterioare.

Sustinerea contestatarei precum ca decizia de impunere anuala pentru veniturile din transferul proprietatilor imobiliare din patrimoniul personal pe anul 2015 nr. X/20.04.2015 este prematur emisa, deoarece *nu a incasat suma de X lei reprezentand cota de ¼ din masa succesoriala, respectiv din apartamentul nr. X situat in Bucuresti, sector X, str. X, nr. X, bl.X, sc.X, ramasa de pe urma defunctei X, ca urmare a iesirii din indiviziune si atribuirea acestuia catre reclamantul-parat X*, nu poate fi retinuta in solutionarea favorabila a cauzei, intrucat legiuitorul a prevazut in mod expres termenul de emitere a deciziei de impunere, respectiv **60 de zile de la data comunicarii deciziei instantei judecatoresti**.

De asemenea, sustinerea contestatarei precum ca *are un singur venit, respectiv pensia, care este mult inferioara salariului mimin pe economie*, nu poate fi retinuta in solutionarea favorabila a cauzei intrucat legiuitorul a prevazut in mod expres si limitativ situatiile in care nu se datoreaza acest impozit, aceasta neincadrandu-se in niciuna din situatiile prevazute de lege, avand in vedere faptul ca hotararea judecatoreasca a avut ca obiect succesiunea, iar potrivit dispozitiilor legale invocate pentru transmisiunea dreptului de proprietate si a dezmembramintelor acestuia cu titlul de mostenire se datoreaza impozit de 1% calculat la valoarea masei succesoriale daca succesiunea nu este **finalizata** in termen de 2 ani de la data decesului autoarei succesiunii, ori prin sentinta civila nr. X/26.06.2012, ramasa definitiva si irevocabila la data de **19.01.2015** s-a finalizat succesiunea defunctei X decedata la data de **25.12.2008**.

In speta sunt incidente si dispozitiile art. 213 alin. (1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata:

"În solutionarea contestatiei organul competent va verifica motivele de fapt si de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestatiei se face în raport de sustinerile partilor, de dispozitiile legale invocate de acestea si de documentele existente la dosarul cauzei. Solutionarea contestatiei se face în limitele sesizarii."

In consecinta, avand in vedere ca din documentele existente la dosarul cauzei nu rezulta ca succesiunea a fost dezbatuta si finalizata intr-un termen mai scurt de 2 ani de la data decesului autorului succesiunii, **in speta sunt aplicabile prevederile art. 77¹ alin. (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, potrivit carora in cazul nefinalizarii procedurii succesoriale in termenul prevazut mai sus, mostenitorii datoreaza un impozit de 1% calculat la valoarea masei succesoriale**".

Fata de situatia mai sus prezentata, urmeaza a se respinge ca neintemeiata contestatia doamnei X pentru impozitul datorat pentru veniturile din transferul proprietatilor imobiliare din patrimoniul personal in quantum de X lei.

3.2. Cu privire la solicitarea de esalonare la plata a impozitului datorat pentru veniturile din transferul proprietatilor imobiliare din patrimoniul personal.

Cauza supusa solutionarii este daca Serviciul solutionare contestatii se poate investi cu solutionarea acestui capat de cerere in conditiile in care nu intra in competenta sa de solutionare.

In fapt, doamna X solicita esalonarea platii impozitului datorat pentru veniturile din transferul proprietatilor imobiliare din patrimoniul personal.

In drept, potrivit dispozitiilor art. 209 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata:

*“**Art. 209- (1)** Contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, deciziilor pentru regularizarea situației emise în conformitate cu legislația în materie vamală, a măsurii de diminuare a pierderii fiscale stabilite prin dispoziție de măsuri, precum și împotriva deciziei de reverificare se soluționează de către:*

a) structura specializată de soluționare a contestațiilor din cadrul direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice în a căror rază teritorială își au domiciliul fiscal contestatarii, pentru contestațiile care au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorie vamală, accesorii ale acestora, măsura de diminuare a pierderii fiscale, în cuantum de până la 5 milioane lei, precum și pentru contestațiile îndreptate împotriva deciziilor de reverificare, cu excepția celor emise de organele centrale de inspecție/control;[.....]”

In acest sens, Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, aprobate prin Ordinul presedintelui A.N.A.F. nr. 2906/2014 prevad urmatoarele:

*“9.9. În cazul în care contestațiile sunt astfel formulate încât **au și alt caracter pe lângă cel de cale administrativă de atac**, pentru aceste aspecte **cererea se va înainta organelor competente de către organul investit cu soluționarea căii administrative de atac, după soluționarea acesteia**, acest fapt urmand a fi prevazut si in dispozitivul deciziei de solutionare.”*

Drept pentru care solicitarea contestatarei de esalonare la plata a impozitului datorat pentru veniturile din transferul proprietatilor imobiliare din patrimoniul personal, **nu intra in competenta de solutionare a Serviciului solutionare contestatii**, aceasta intrand in competenta organelor fiscale de administrare, respectiv Administratiei Sector 4 a Finantelor Publice, motiv pentru care va fi remisa spre competenta solutionare organului fiscal de administrare.

Pentru considerentele ce preced si in temeiul art. 77¹ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, pct. 151², 151³, 151⁴ si 151⁷ din Normele metodologice aprobate prin H.G. nr. 44/2004, modificate si completate prin H.G. nr. 1195/2007, art.209, art. 213 alin. (1) si art. 216 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata si pct. 9.9 din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, aprobate prin Ordinul presedintelui A.N.A.F. nr. 2906/2014, se :

DECIDE

1. Respingerea ca neintemeiata a contestatiei formulata de doamna X împotriva deciziei de impunere anuala pentru veniturile din transferul proprietatilor imobiliare din patrimoniul personal pe anul 2015 nr. X/20.04.2015, emisa de

Administratia Sector 4 a Finantelor Publice, prin care s-a stabilit un impozit pe venit datorat in suma de **X lei**.

2. Transmite capatul de cerere privind solicitarea esalonarii la plata a impozitului datorat pentru veniturile din transferul proprietatilor imobiliare din patrimoniul personal pe anul 2015, Administratiei Sector 4 a Finantelor Publice.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata in termen de 6 luni de la comunicare la Tribunalul Bucuresti.